

ÎNCHEIERE

25 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului,

Judecătorul

judecătorii

Svetlana Filincova

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Ciobanu-Nițuleac Vladislav în interesele lui Doni Ana,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Doni Ana către Grosu Angela, intervenient accesoriu Știrbu Rodica cu privire la recunoașterea dreptului de coproprietate, stabilirea cotelor părți din bunurile imobile și mobile dobândite în timpul concubinajului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2020, prin care s-a casat hotărârea Judecătoria Orhei, sediul Rezina, din 21 octombrie 2019 și s-a emis o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă:

La 01 decembrie 2015, Doni Ana a înaintat acțiune către Grosu Angela, intervenienți accesorii Notarul public Viorel Cazacu și Știrbu Rodica cu privire la recunoașterea dreptului de coproprietate și stabilirea cotelor-părți din bunurile dobândite în timpul concubinajului cu Ivanov Boris și anume: a câte ½ cotă-parte din apartamentul xxxxx de pe str. Xxxxx xxxxx, cu nr. cadastral xxxxx, situat în xxxxx; a câte ½ cotă-parte din garajul situat în xxxxx, str. Xxxxx, cu nr. cadastral xxxxx; a câte ½ cotă-parte din automobilul de marca Xxxxx4, n/î XXXXX, cu înregistrarea lor corespunzătoare.

În motivarea acțiunii, a indicat că a trăit în concubinaj cu Ivanov Boris (tatăl pârâtei) din 30 mai 1990 până la xxxxx, când ultimul a decedat.

Pe parcursul anilor de concubinaj, și-a vândut apartamentul cu două odăi, situat în xxxxx, str. Xxxxx xxxxx, care îi aparținea cu drept de proprietate, și împreună cu defunctul au procurat apartamentul xxxxx de pe str. Xxxxx xxxxx xxxxx, garajul situat în xxxxx, str. Xxxxx, și un automobil de model Xxxxx4, n/î XXXXX, însă în toate actele de proprietate a fost indicat doar Ivanov Boris.

După decesul concubinului, s-a adresat la notar pentru a perfecta actele, dar i s-a explicat că nu dispune de nicio confirmare că au fost soț și soție.

Totodată, deși după decesul tatălui său, pârâta i-a promis că toată averea va fi împărțită în cote-părți egale, cunoscând faptul că toate bunurile care sunt

înregistrate după defunct au fost procurate în perioada concubinajului cu reclamanta, Grosu Angela a depus cerere de acceptare a succesiunii la notarul public Cazacu Viorel din or.Rezina.

Prin hotărârea Judecătorei Orhei, sediul Rezina, din 21 octombrie 2019 s-a admis acțiunea înaintată de Doni Ana.

S-a recunoscut dreptul de coproprietate a lui Doni Ana, asupra ½ cotă-parte din bunurile imobile dobândite în timpul concubinajului cu Ivanov Boris, și anume: apartament xxxxx din str. Xxxxx xxxxx, nr. cadastral xxxxx; garaj situat în xxxxx, str. Xxxxx, nr. cadastral xxxxx, precum și ½ cotă parte din automobilul Xxxxx4, n/î XXXXX.

S-au menținut măsurile asigurătorii aplicate prin încheierea Judecătorei Rezina din 02 decembrie 2015, pe apartamentul xxxxx din str. Xxxxx xxxxx nr. cadastral xxxxx, garajul situat în xxxxx, str. Xxxxx, nr. cadastral xxxxx, precum și automobilul Xxxxx4, n/î XXXXX, până la rămânerea definitivă a hotărârii.

La 29 octombrie 2019, Grosu Angela a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Orhei, sediul Rezina din 21 octombrie 2019, solicitând casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2020, s-a admis apelul declarat de Grosu Angela.

S-a casat hotărârea Judecătorei Orhei, sediul Rezina din 21 octombrie 2019 și s-a emis o nouă hotărâre, prin care s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Doni Ana către Grosu Angela, intervenient accesoriu Știrbu Rodica cu privire la recunoașterea dreptului de coproprietate, stabilirea cotelor părți din bunurile imobile și mobile dobândite în timpul concubinajului.

Pentru a decide astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, a specificat că regimul juridic al bunurilor dobândite de către soți, și anume proprietatea în devălmășie, nu este aplicabil concubinilor, indiferent de durata conviețuirii acestora, or, acesta se determină în funcție de modul de dobândire a dreptului de proprietate și prin lipsa sau existența unui acord între părți.

Astfel, instanța de apel a remarcat că în condițiile în care relațiile de concubinaj nu se asimilează relațiilor de familie, cerințele reclamantei/intimată Doni Ana cu privire la recunoașterea dreptului de coproprietate și stabilirea cotelor-părți din bunurile mobile și imobilele dobândite în timpul concubinajului cu Ivanov Boris, sunt lipsite de temei legal. De asemenea, prin prisma lipsei probelor concludente și pertinente la dosar, instanța de apel a reiterat că Doni Ana nu a identificat temeiul legal pentru dobândirea dreptului de proprietate.

Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, la 08 septembrie 2020, prin intermediul serviciului poștal, avocatul Ciobanu-Nițuleac Vladislav în interesele lui Doni Ana, a declarat recurs, solicitând casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2020 și restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului, s-a invocat că actul judecătoresc a fost emis cu încălcarea normelor de drept material și procedural, precum și prin aprecierea arbitrară a probelor, care la rândul său a dus la soluționarea greșită a pricinii.

Astfel, menționează că instanța de apel nu a luat în considerație faptul că relațiile de concubinaj ale recurente Doni Ana și defunctului Ivanov Boris au fost confirmate prin declarațiile martorilor și prin alte probe anexate la dosar.

De asemenea, deși reclamanta/recurentă a solicitat recunoașterea dreptului de coproprietate și stabilirea cotelor-părți din bunurile dobândite în timpul concubinajului cu Ivanov Boris, instanța de apel a aplicat o normă improprie litigiului dat, referindu-se la norma legală ce reglementează relațiile privind proprietatea în devălmășie.

Suplimentar, reprezentantul recurenteii a făcut referire la unele aspecte ce țin de nerespectarea procedurii de citare legală a participanților la proces.

La 20 noiembrie 2020, avocatul Pîslaru Lilia în interesele Angelei Grosu, a depus referință la recursul declarat de avocatul Ciobanu-Nițuleac Vladislav în interesele lui Doni Ana, solicitând declararea recursului ca inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, este de menționat că, în conformitate cu art.434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, instanța de apel a expediat decizia Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2020, reprezentantului Anei Doni – avocatului Caciarin Ruslan, prin intermediul poștei electronice, la 17 august 2020. (f.d. 16, vol.II)

Astfel, în conformitate cu art.434 din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului consideră că cererea de recurs, depusă de avocatul Ciobanu-Nițuleac Vladislav în interesele lui Doni Ana, la 08 septembrie 2020, este în termen.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Conform art.433 lit.a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Potrivit art.440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Luând în considerație că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, Completul reține că în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de reprezentantul recurenteii nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul necesității probării ilegalității în fond a soluției instanței de apel.

În context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permite identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

În altă ordine de idei, prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în recursul declarat de avocatul Ciobanu-Nițuleac Vladislav în interesele lui Doni Ana.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa cărorva temeiuri în urma cărora ar fi necesară declararea recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art.433 lit. a) și art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de avocatul Ciobanu-Nițuleac Vladislav în interesele lui Doni Ana.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru